

Stef Bos en ZA

*Bos zingt zich licht-zwart los in de taal, die zoveel
verleden splijt, tot waar de historie als stof verdwijnt en zich
plekt rondom een toekomst van jonge mensen in donker achterland,
die een onverstaanbaar bengel Engels braken. zij wrijven ons
Dutch in het Afrikaans dunner uit, tegen de oude gaarlucht van
de Townships en lezen van al wat geschreven,
gesproken en gezongen stem en verhaal krijgt., slechts de klankpap,
Dan duiken zij onder in
een vergeten traditie.*

*Daar doorheen troubadourt
Stef Bos langs
'Stilbaai' en 'Ons Tijd'.*

*Ergens wordt een laatste kus voor
de eeuwigheid meegegeven.*

Last Kiss

Hij legt teder een woord als kushand over
de brede mond, met warme vingers dept hij
dode lippen, een welhaast versneden kus.
Liefde ooit ontplooit, springt weer open,
'als een bloem in de knop gebroken',
is al wat hij verstaat, als hij in haar
zichzelf omdraait, is de dood
dichterbij ingetreden.

Hij vangt vergeten tranen,
zijn tong likt rond zijn mond,
kruimels van het ongezegde.

Hij dicht emotie van het gezicht,
dat hij zo kent, als zij verdwijnt uit zijn lied,
de nacht in en alle betovering meeneemt,
blijft haar liefde in het dode hart gezongen,
maar wordt nooit teruggevonden;
een groot gemis.

15 november 2011

Die laaste kus

© Michel Martinus - Harderwijk Nederland

Vertaal deur Floris Brown- Worcester Zuid-Afrika

Ek blaas 'n soentjie met
'n sagte woord oor haar mond,
met emosie belaaide vingers
doop ek haar dooie lippe
byna soos 'n pik soen.
Liefde bloei en ontdooi
soos 'n blom uit 'n gebroke knop,
so begryp ek dit.

In haar oop hand, vang sy trane,
my tong lek rondom my mond
krummels van dit wat nie gesê is.

Self ken sy die emosie van
ons aansien en verdwyn uit
die lied, die nag in;
sy neem alle betowering mee.
Almal besing haar, maar sy
word nooit teruggevind;
wat, 'n groot gemis.

MM 11 November 2011

FAB* 25 November 2011

Mooi naweek,

* Floris Abraham Brown ZA